

מדינת ישראל

בית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

תיק מספר: 308810/3
תאריך הזנת החלטה: ג' באדר ב' התשע"ו (13/03/2016)
תובעת: [REDACTED]
ת.ז.: [REDACTED]
נתבעת: [REDACTED]
ת.ז.: [REDACTED]
הנדון: חלוקת רכוש - כריכה

ב"ה
בפני כבוד הדיינים:
הרב ישראל שחור - אב"ד
הרב אבירן יצחק הלוי - דיין
הרב יצחק זר - דיין

פסק דין

בפנינו תביעה לחלוקת רכוש ולאיוון משאבים, בין בני זוג (להלן: הבעל, האשה) שהתגרשו זה מכבר.

הצדדים הינם בעלים רשומים בחלקים שווים בדירת מגורים ברחוב [REDACTED] ברמת גן. כן הינם בעלים משותפים של מכונית מדגם אאודי. כמו כן אין חולק כי האישה מכרה את חלקם של הצדדים בדירת [REDACTED], שאף שהייתה רשומה על שם אחי האישה, הרי ש2/3 ממנה היו של בני הזוג, והאשה לא העבירה את חלקו של הבעל אליו. כן היתה לצדדים מכונית GMC, שאף שהיתה רשומה על שם אמה של האישה, למעשה הייתה שייכת לצדדים.

עיקר המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בחברה לאספקת דלק בשם [REDACTED] אשר הייתה במועד הנישואין בבעלותו של הבעל, חברה זו הוקמה בשנת 1999 כאשר המניות נרשמו 99% על שמו של הבעל ו1% על שם האישה. כך לדברי האישה מדובר בחברה אשר שווה הון רב ואשר מגיע לה מחצית ממנו. לדברי הבעל מדובר בחברה כושלת ולא מרוויחה, אשר בכל מקרה אין לאישה זכות בה, מאחר והיא המשך ישיר לחברה אשר הייתה שלו עוד קודם הנישואין.

בית הדין החליט, בהסכמת הצדדים, כי יופנו לרואה חשבון אשר יבדוק את שווי החברה נכון ליום הקרע, שהוסכם כי הוא יום הגשת תביעת הגרושין היינו י"א בשבט תשס"ג (14.1.2003). כמו כן הסכימו הצדדים גם לשום את ערך הדירה שברחוב [REDACTED] ברמת גן וכן את שווי הזכויות בדירת [REDACTED].

בשל מורכבות התיק, העביר בית הדין, בהסכמת הצדדים, את נושא החברה לבדיקת מומחה. בית הדין מינה את רואה החשבון מר אורי וולף, לצורך הערכת שווי החברה, נכון ליום הקרע. מר וולף בקש מבית הדין אישור לשכירת גרפולוג ורואה חשבון חוקר, לצורך בדיקת טענות האישה, כי מעבר למה שפורט בספרי החברה נעשו גם פעולות "ב"שחור" שיש בהם להשפיע מהותית על שווי החברה. הבעל ובא כוחו התנגדו נחרצות לבדיקה המבוקשת. זאת בטענה כי אין לאפשר בדיקת התנהלות לא חוקית, וכי האישה הייתה שותפה להתנהלות זו, ואין לתת לה פרס על מעשיה. לצורך כך אף הובא מטעמים חוות דעת מרואה החשבון גבריאל נסים. בפועל בית הדין אישר את בקשת רואה החשבון מר וולף, ולפיכך נשכרו שרותיהם של אלעד יריב בתור רואה חשבון חוקר ומר יונתן נפתלי בתור גרפולוג. סוף דבר הוגש הדו"ח של ר"ח וולף (להלן המומחה). הדו"ח מבוסס על חוות הדעת שהוגשו על ידי אלעד יריב ויונתן נפתלי, וקובע כי החברה פעלה בשני מישורים האחד בו הינה מנפיקה קבלות כנגד הכנסותיה, והשני בו קיבלה את הכסף "ב"שחור" וההכנסות לא נרשמו בספרי החברה. כך לדברי המומחה ועל פי החומר שהגישה לו האישה נמכרו דלקים בהיקף מהותי תוך שהכנסות אלו אינן מדווחות כלל, ותוך שבעלי החברה משללים את הכספים לכיסם.

מדינת ישראל

נראה כי יש לקבל ברובן את העובדות המפורטות בחוות דעתו של המומחה שנתמנה על ידי בית הדין. אכן ברור כי לבעל היתה התנהלות כלכלית כפולה, בה הנפיק קבלות רק בחלק מהעסקאות שנעשו על ידו, וכאשר החלק השני של העסקאות נעשה ב"שחור" וללא תשלום מיסים. דברים אלו נתמכים מדגמית על ידי הבדיקה אותה ביצע רואה החשבון החוקר עבור בית הדין, והינם הגיוניים בהקשר התנהלות החברה וכפי שציין המומחה בסיכום חוות דעתו.

דברים אלו אף מקבלים משנה תוקף לאור התנהלותו הכלכלית של הבעל, בכך שקנה דירות במזומן, רכבים במזומן, וחי חיי פאר וראוה, כאחד משועי הארץ. וכל זאת מנלן? והלא לדבריו הרוויח הוא כ-8 אלף ₪ בחודש בלבד. לא למותר לציין ולהדגיש, גם כי הבעל בשום שלב לא רצה לתת לאשתו מחצית החברה, וזאת למרות שלדבריו לא הייתה שווה כלום (ראה פרוטוקול 26.11.07).

יש גם לדחות את טענת ב"כ הבעל כי מאחר והאישה חתמה על הצהרות למס הכנסה שהחברה אינה מרויחה אינה יכולה זו לטעון היום להיפך. התנהלות זו בה מתחמקים נישומים מתשלומי מס בהצהרות שאינן נכונות, אינן דבר נדיר כל כך, ואין בכך כדי להוכיח שכך אכן היו הדברים. בדומה לזה עיין בדברי הרשב"א חלק ב' סימן ש' : עוד שאלת : ראובן שהוא חייב לשמעון, מנה בשטר. ובזמן שנשבעו בני הקהל, לתת כתב מזכרת, כל אשר להם ליד גבאי המס, לא כתב שמעון חוב זה. ועכשו, תובע את ראובן בו. וראובן משיבו : שהוא פרוע. ונותן ראייה לדבריו, שלא כתבו... ועוד טוען (שמעון) : אפילו ידעתי ועברתי על שבועתי, אין החוב נמחל בכך. ואם הערמתי שלא לכתבו, לא מחלתיו. הדין עם מי? ואמרת : שיראה לך : שהדין עם שמעון. תשובה : יפה אמרת, שאין כל נמנע מלכתוב, מוחל מה שלא כתב. היינו שאין להוכיח מכך שנישום מס לא הזכיר את רכושו שמתכוין למחול על הזכויות שיש לו גם ביחס לאחרים.

בחוות דעתו המפורטת והמנומקת, התאם הציע המומחה שלוש אפשרויות לצורך הערכת שווי החברה. האחת : התייחסות על פי הרישום בספרים בלבד, כאשר לפי זה שווי החברה הינו אפס. השניה : התייחסות למכירות כאילו נעשו בצורה רשמית ותוך קיזוז המיסים המגיעים ממכירות אלו, כאשר לפי זה שווי החברה הינו כ-3.3 מליון ₪. השלישית : התייחסות למכירות כאילו ימשיכו להיות בצורה לא רשמית, בהתאם רווחי החברה ממשיכים להיות גדולים מאחר ולא מקזזים מיסים מההכנסות, לפי זה שווי החברה יכול להגיע אף ל-5.6 מליון ₪.

בסיכום חוות דעתו וכמסקנה למעשה, העלה המומחה : חברת [REDACTED] מציגה הפסדים בכל השנים הרלוונטיות. כמו כן לחברה גרעון בהון העצמי בכל השנים. לא סביר להניח כי החברה ממשיכה לפעול בהפסדים במשך שנים כה רבות. בפרט שלבעלים יש נסיון קודם רב שנים בניהול חברה להובלות דלק. לפיכך סביר יותר קיומם של שני התרחישים האחרים ב' וג' אשר נבדקו. לפיכך לאור מכלול הנתונים, הבדיקות שבוצעו, חוות הדעת החיצונית שהתקבלו, השיקולים וההנחות שנעשו, אני בדעה כי שווייה של החברה הינו בטווח של 3,296,000 ש"ח ועד 5,089,000 ₪.

אכן, אף בית הדין סבור בהחלט, כי האפשרות ששווייה של החברה שלילי, כטענת הבעל, איננה מסתברת כלל וכלל. חשוב מאד להדגיש כי בית הדין סבור, שלאורך כל ההליך, ניסה הבעל לכסות ולהעלים את רכושו, ולמנוע מבית הדין לעמוד על הקיפו האמיתי. לעניין זה ראוי להביא את תשובת הרא"ש כלל ק"ז, והובא בקיצור בבית יוסף סי ט"ו : "אין לדיין אלא מה שענינו רואות. וכיון שנראה לדיין שאם היה זה משיב על שאלותיו היה הדבר מתברר, ומחמת שלא יתברר הוא כובש דבריו, ויעשה הדיין כאילו השיב ונתברר שקרו ויחייבנו מאומד הדעת אע"פ שאינו יכול לברר שקרו בביאור ובפירוש, מאחר שהעדר הביאור בא מחמת רמאותו שאינו רוצה להשיב לחקירות ודרישות כדי שיתברר שקרו, אומדנא דמוכח הא ורשאי דיין מומחה לדון באומדנא דמוכח כזה". פד"ר כרך י"ב עמ' 78.

כיון שכן נעתר בית הדין לבקשת ב"כ האשה ומורה על איזון משאבים כדלהלן :

א. כלל הזכויות שבדירת מגורי הצדדים, [REDACTED] רמת גן, יעברו לבעלותה הבלעדית של האשה. על הבעל לחתום על כל מסמך נדרש לצורך העברת זכויותיו בדירה זו "אגב גרושין".

